

Radnóti horvátul

– ifj. Blazetin István fordításai –

Két karodban

Két karodban ringatózom
csöndesen.
Két karomban ringatózol
csöndesen.
Két karodban gyermek vagyok,
hallgatóg.
Két karomban gyermek vagy te,
hallgatólak.
Két karoddal átölelsz te,
ha félek.
Két karommal átölellek
s nem félek.
Két karodban nem ijeszt majd
a halál nagy
csöndje sem.
Két karodban a halálon,
mint egy álmon
átesem.

(1941. április 20.)

Rejtettelek

Rejtettelek sokáig,
mint lassan ért gyümölcsét
levél közt rejti ága,
s mint téli ablak tükrén
a józan jég virága
virulsz ki most eszemben.
S tudom már mit jelent ha
kezed hajadra lebben,
bokaád kis billenését
is őrzöm már szivemben,
s bordáid szép ívét is
oly hűvösen csodálom,
mint aki megpihent már
ily lélekzű csodákon.
És mégis álmaimban
gyakorta száz karom van
s mint dlombéli isten
szorítottak száz karomban.

(1942. február 20.)

U tvojem krilu

U krilu tvojem ljuljam se
lagano.
U krilu mojem ljuljaš se
lagano.
U krilu tvojem dijete sam
šutljivo.
U krilu mojem dijete si
slušam te.
Zagriš me rukama
kad bojim se.
Zagrlim te rukama
ne bojim se.
U krilu tvojem neñe me strašiti
ni pusta tišina
strašne smrti.
U tvojem krilu preskočit ņu
preko smrti
kao u snu.

(20. trvanja 1941.)

Škrivao sam te

Škrivao sam te dugo
kao grana svoj plod
koji sporo sazrijeva;
a sad poput ledenog cvijeta
na glatkom zismkom prozoru
cvjetaš u mojim mislima.
Znam veñ što znači
kad ti ruka kosu gladi,
veñ u srcu čuvam
titraj tvoga gelžnja,
hladno se divim
lijepom luku tvojih rebara
kad da su za mene
takve divote svakodneve.
A ipak, u mojim snovima
često sto pandži ima
i poput božanstva iz snova
stišñem te sa stotinu ruka.

(20. veljače 1942.)

A szerző írja önmagáról: 1963. január 7-én születtem Nagykanizsán. Az általános iskolát Tótszerdahelyen végeztem el, majd a budapesti Szerbhorvát Gimnáziumban érettségiztem. Felvételt nyertem a Zágrábi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának „Jugoszlavisztika” szakára, ahol 1988-ban szereztem diplomát. 1988-tól a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, a Horvát Nyelv és Irodalom Tanszéken dolgozom egyetemi tanársegédként. A Zágrábi Tudományegyetemen folytatott posztgraduális képzés után 1996-ban megszereztem a humán, társadalom- és teológia tudományok filológiai magisztere címet. Kutatási területeim: a magyarországi horvátok irodalma, valamint a horvát-magyar (magyar-horvát) műfordítás problémaköre. E témakörökben több tanulmányom is megjelent. Műfordítással, versírással és könyvszerkesztéssel is foglalkozom. Verseskötet: Stjepan Blažetin, Dragomir Dumov: „Generacijska antologija” („Nemzedéki antológia”), Pečuh, 1991. Fordítások: „Közös forrásból/iz zajedničkog izvora”, Pannónia könyvek, Pécs, 1990. Radnóti Miklós: „Neskladnom vremenu usprkos” („A rossz idők ellenére”). Ogranak Matice Hrvatske (Horvát Kulturális Egyesület), Osijek, 1997.